

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl samosoudcem JUDr. Lukášem Hlouchem, Ph.D., ve věci

žalobkyně: **R. Š. Š.**
bytem X
proti

žalované: **Česká správa sociálního zabezpečení**
sídlem Křížová 25, 225 08 Praha 5

o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 13. 6. 2024, č.j. X

takto:

- I. Rozhodnutí žalované ze dne 13. 6. 2024, č.j. X **se ruší** a věc se vrací žalované k dalšímu řízení.
- II. Žalobkyni **se nepřiznává** náhrada nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci

1. Žalobou podanou ke Krajskému soudu v Brně (dále též „krajský soud“) napadla žalobkyně rozhodnutí žalované ze dne 13. 6. 2024 (vypraveného dne 14. 6. 2024), č.j. X (dále jen „napadené rozhodnutí“), jímž žalovaná zamítla námitky proti rozhodnutí ze dne 29. 2. 2024, č.j. X (dále jen „prvostupňové rozhodnutí“). Tímto rozhodnutím žalovaná odňala ode dne 22. 3. 2024 invalidní důchod podle ustanovení § 56 odst. 1 písm. a) a ustanovení § 39 odst. 1 zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění, ve znění pozdějších předpisů (dále je „ZDP“), neboť podle posudku lékaře Institutu

posuzování zdravotního stavu (dále jen „Institut“) ze dne 7. 2. 2024 již účastnice řízení nebyla uznána invalidní. Dle uvedeného posudku poklesla její pracovní schopnost z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu pouze o 30 %.

II. Napadené rozhodnutí

2. Z odůvodnění napadeného rozhodnutí plyne, že žalovaná přezkoumala prvostupňové rozhodnutí v plném rozsahu, včetně uplatněných námitek. Vzhledem k žádosti žalobkyně o přezkoumání svého zdravotního stavu žalovaná zdravotní stav žalobkyně opětovně posoudila.
3. Novým posudkem o invaliditě vypracovaným Institutem pro posuzování zdravotního stavu (dále také „Institut“) ze dne 21. 5. 2024 bylo zjištěno, že se u žalobkyně jedná o dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav ve smyslu ustanovení § 26 ZDP, který omezuje psychické schopnosti a má vliv na pokles pracovní schopnosti. Účastnice řízení nebyla k datu vydání napadeného rozhodnutí invalidní dle ustanovení § 39 odst. 1 ZDP. Nejedná se již o invaliditu prvního stupně dle § 39 odst. 2 písm. a) ZDP, neboť pracovní schopnost účastnice řízení z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu poklesla pouze o 30 %.
4. Při novém posouzení zdravotního stavu žalobkyně a vypracování lékařského posudku pro účely řízení o námitkách bylo vycházeno z podkladů doložených lékařem Institutu a dostupných ve zdravotní dokumentaci ve spisu účastnice řízení ke dni 21. 5. 2024. K námitkovému řízení byly doloženy nálezy praktické lékařky MUDr. D., MUDr. P. (kardiologické oddělení, Nemocnice Jihlava) ze dne 13. 3. 2024 a zpráva z vyšetření PhDr. S. (klinická psychologie, Třebíč) ze dne 28. 3. 2024.
5. Podle posudku lékaře Institutu k datu vydání napadeného rozhodnutí byla rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobkyně rekurentní depresivní porucha, fáze středně těžká. Lékař Institutu kvalifikoval toto postižení pod kapitolu V. (duševní poruchy a poruchy chování), položku 4c (Afektivní poruchy - poruchy nálady, středně těžké postižení, depresivní či manické epizody středně těžké, dostatečně dlouhé remise, značně snížená úroveň sociálního fungování, výkon některých denních aktivit omezen), přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb., kterou se stanoví procentní míry poklesu pracovní schopnosti a náležitosti posudku o invaliditě a upravuje posuzování pracovní schopnosti pro účely invalidity (vyhláška o posuzování invalidity), v platném znění dále jen („vyhláška o posuzování invalidity“), pro které se stanovuje míra poklesu pracovní schopnosti v rozmezí 30 - 45 %. Posudkový lékař Institutu zvolil dolní hranici taxace, tj. 30 %. Procentní míra poklesu pracovní schopnosti se ve smyslu § 4 vyhlášky o posuzování invalidity nemění.
6. Podle lékaře Institutu z doložených odborných nálezů vyplývá, že v současnosti lze zdravotní postižení po funkční stránce hodnotit jako lehké až středně těžké funkční postižení se sníženou úrovní sociálního fungování. Dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav posoudil lékař Institutu pro námitkové řízení podle kapitoly V, položky 4c přílohy k vyhlášce o posuzování invalidity, u něž se stanovuje procentní rozmezí poklesu

pracovní schopnosti 30 - 45 %. Nejedná se již o invaliditu, která zanikla u žalobkyně ke dni 7. 2. 2024. Doložená odborná dokumentace je dostačující k posouzení v nepřítomnosti. Ostatní zdravotní postižení svou závažností a posudkovou významností sice nedosahují takové závažnosti, aby mohla být uznána za rozhodující zdravotní postižení, ale byla všechna zhodnocena při celkovém posouzení.

7. Následně se žalovaná stručně vyjádřila k podaným námitkám, zejm. k možnosti konat posudkové jednání v nepřítomnosti účastníka řízení. Jelikož se v námitkovém řízení neprokázalo, že by žalobkyně byla invalidní alespoň v prvním stupni invalidity, byly námitky zamítnuty a prvostupňové rozhodnutí potvrzeno.

III. Žaloba

8. Ve své žalobě proti napadenému rozhodnutí žalobkyně uvedla, že nebyla přizvána na jednání posudkového lékaře v kontrolním řízení, takže si nemohl udělat představu o jejím zdravotním stavu. Nekontaktoval primářku psychiatrie PATEB Jemnice, která je její ošetřující lékařkou.
9. V námitkovém řízení nebyla k posudkovému jednání rovněž přizvána. Navíc posudkový lékař Institutu nevzal v úvahu, že její zdravotní stav se oproti roku 2021, kdy jí byl důchod přiznán, ještě zhoršil. Vyžádala si proto zprávu PhDr. Š. H., klinického psychologa ze dne 23. 7. 2024.
10. Z uvedených důvodů považuje napadené rozhodnutí za nezákonné, neboť je založeno na nedostatečně zjištěném zdravotním stavu. Proto navrhla jeho zrušení a vrácení věci žalované k dalšímu řízení, jakož i přiznání náhrady nákladů řízení.

IV. Vyjádření žalované a replika

11. Ve svém vyjádření ze dne 3. 4. 2024 žalovaná shrnula průběh správního řízení. K žalobním bodům uvedla, že napadené rozhodnutí bylo vydáno na základě odborného posudku ze dne 21. 5. 2024. K námitce žalobkyně, že na jednání posudkového lékaře nebyla přizvána, žalovaná uvedla, že ve smyslu ustálené judikatury správních soudů byly dány předpoklady k posouzení zdravotního stavu v nepřítomnosti žalobkyně.
12. Žalovaná navrhla, aby byl vypracován posudek Posudkové komise MPSV (dále jen „PK MPSV“). Zdůraznila, že za stávajícího zjištění skutkového stavu nelze žalobě vyhovět.
13. Žalobkyně reagovala stručnou replikou ze dne 13. 10. 2024. Poukázala na přiznání invalidního důchodu pro invaliditu I. stupně se vznikem ode dne 18. 2. 2021 s diagnózou středně těžké onemocnění depresí se značně sníženou úrovní sociálního fungování. Tyto posudkové závěry byly potvrzeny také kontrolním posudkem Okresní správy sociálního zabezpečení v Třebíči (dále jen „OSSZ Třebíč“) ze dne 19. 7. 2022.

V. Řízení před krajským soudem

14. Krajský soud předně posuzoval, zda byly splněny podmínky řízení, přičemž dospěl k závěru, že žaloba byla podána včas [§ 72 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád

správním, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), osobou k tomu oprávněnou (§ 65 odst. 1 s. ř. s.) a jedná se o žalobu přípustnou (zejména § 65, § 68 a § 70 s. ř. s.).

15. V souladu s § 75 odst. 1, 2 s. ř. s. přezkoumal krajský soud napadené rozhodnutí v mezích žalobních bodů, včetně řízení předcházejícího jeho vydání, přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu. Při zjišťování skutkového stavu vycházel soud z posudkového a dávkového spisu předložených žalovanou.
16. Ze **spisové dokumentace** Institutu a žalované krajský soud zjistil následující skutečnosti. Žalobkyně prožila osobní trauma (smrt jejího manžela, přítele i starší dcery). V současné době pečuje o mladší dceru, která trpí dětským autismem a byl jí přiznán III. stupeň závislosti na péči jiné osoby. Od roku 2005 se žalobkyně léčí u psychiatra. Žalobkyni byla uznána jako invalidní v I. stupni invalidity na základě posudku ze dne 19. 7. 2021, podle něhož byla rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobkyně rekurentní depresivní porucha, středně těžká deprese s nutností opakovaných dlouhodobých pracovních neschopností se značně sníženou úrovní sociálního fungování. Posudková kvalifikace byla provedena na základě ustanovení kapitoly V., položky 4c přílohy k vyhlášce o posuzování invalidity, a to ve středu procentního rozpětí dané položky s přihlédnutím k ostatním komorbiditám a profesi žalobkyně. Invalidita vznikla ke dni 18. 2. 2021 a doba platnosti posudku byla stanovena do 31. 7. 2022. Rozhodnutím žalované ze dne 6. 8. 2021 byl žalobkyni ode dne vzniku invalidity přiznán invalidní důchod pro invaliditu I. stupně.
17. Dne 19. 7. 2022 byla žalobkyně kontrolně posouzena na OSSZ Třebíč se závěrem, že pokles pracovní schopnosti činí nadále 35 %, a byla tedy opětovně uznána invalidní v I. stupni. Doba platnosti posudku byla stanovena do dne 29. 2. 2024. Kontrolní posudek Institutu ze dne 7. 2. 2024, na základě něhož bylo vydáno prvostupňové rozhodnutí, byl dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav žalobkyně kvalifikován podle kapitoly V., položky 4c přílohy k vyhlášce o posuzování invalidity s tím, že pokles pracovní schopnosti byl určen pouze na 30 %. Rozhodující zdravotní postižení (rekurentní depresivní porucha) bylo hodnoceno jako lehké až středně těžké postižení na dolní hranici zvolené položky, neboť nejsou přítomny a doloženy další posudkově významné komorbidity. Datum zániku invalidy bylo stanoveno dnem posudkového jednání. Byla konstatována omezená možnost pracovního uplatnění. Na základě tohoto posudku bylo vydáno prvostupňové rozhodnutí žalované o odnětí invalidního důchodu ode dne 22. 3. 2024.
18. Krajský soud nechal vypracovat **posudek PK MPSV** ze dne 20. 11. 2024, který byl zpracován komisí ve složení předsedkyně a dalšího lékaře s odborností psychiatrie. Žalobkyně byla u jednání přítomna a byla vyšetřena přisedícím psychiatrem, z jehož vyšetření se objektivně podává, že nálada žalobkyně je zřetelně pokleslá v úrovni středně závažné depresivity s nedostatečnou odklonitelností, převažuje negativně pesimistické myšlení ovlivněné také dramatickými událostmi v jejím životě. Aktuální psychický stav omezuje její profesní a sociální fungování, terapeutická ovlivnitelnost je pouze částečná. PK MPSV dále vycházela z posudkové dokumentace, zdravotní dokumentace praktické lékařky (MUDr. I. D.) a zdravotní dokumentace z psychiatrie (MUDr. B.). PK MPSV měla k dispozici též zprávu z cíleného psychologického vyšetření ze dne 23. 7. 2024 (PhDr. H.).

19. V posudkovém hodnocení PK MPSV uvedla, že jde o dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav, jehož rozhodující příčinou je rekurentní depresivní porucha. Jedná se o středně těžkou fázi postižení. Žalobkyně se cítí unavená, nevykonná, bývá plačtivá, se sníženou vitalitou, bývají u ní časté epizody depresivních stavů. Spánek je zhoršený, jsou ranní pesima a projevy snížené chuti k jídlu. Žalobkyni opakovaně zraňují vzpomínky na traumatické události před 19 lety (dvojnásobná vražda v rodině, náhlá smrt manžela). Navíc posuzovaná pečuje o postiženou dceru s autismem. Posuzovaná žena je od r. 2005 v péči psychiatra. V léčbě dlouhodobě antidepressivum Asentra. Při zhoršení depresivních projevů do medikace přidána další psychofarmaka.
20. Žalobkyně má značně sníženou úroveň sociálního fungování a výkon některých denních aktivit je omezen. V březnu 2023 prodělala infarkt myokardu. Léčí se s dalšími chorobami převážně interní povahy - autoimunitní thyreoiditida, chronická gastritida, prediabetes na dietě, hyperlipidemie, chronická žilní insuficience. Na základě prostudované zdravotní dokumentace a stavu zjištěného při jednání PK MPSV došla k závěru, že k datu vydání napadeného rozhodnutí šlo u posuzované ženy o dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav, jehož rozhodující příčinou byla rekurentní depresivní porucha se středně těžkým postižením, který je výše funkčně zhodnocen.
21. Procentní míru poklesu pracovní schopnosti PK hodnotí dle přílohy k vyhlášce 359/2009 Sb. ve znění platném v době vydání napadeného rozhodnutí ČSSZ následovně: kapitola V, položka 4c (30 - 45 %) Funkční poruchu způsobenou samotným rozhodujícím postižením PK MPSV hodnotila na dolní hranici rozpětí v dané položce. S ohledem na další posudkově významné skutečnosti (ostatní zdravotní postižení a také snížená schopnost využívat dosažené vzdělání, zkušenosti a znalosti i s ohledem k věku posuzované) stanovila celkově pokles pracovní schopnosti ke středu rozpětí v dané položce v míře 40 %. Datum vzniku invalidity bylo PK MPSV určeno ke dni 18. 2. 2021, přičemž kontrola stanovena nebyla. Žalobkyně je schopna výkonu výdělečné činnosti v podstatně menším rozsahu a intenzitě.
22. Krajský soud ve věci nařídil **ústní jednání**, které se uskutečnilo dne 17. 12. 2024 za účasti žalobkyně i zástupkyně žalované. Krajský soud shrnul obsah napadeného rozhodnutí, vyslechl úvodní přednesy účastníků a konstatoval obsah dávkového i posudkového spisu. Dále soud provedl důkaz posudkem PK MPSV ze dne 20. 11. 2024 a dal oběma stranám možnost se k jeho závěrům vyjádřit. Žalobkyně uvedla, že se závěry tohoto posudku souhlasí. Žalovaná uvedla, že proti posudku komise nemá žádné výhrady. Jelikož účastníci neměli žádné další návrhy na dokazování (na svém v žalobě navrženém výsledku žalobkyně netrvala), krajský soud dokazování ukončil a po vyslechnutí konečných návrhů ve věci přikročil po přerušení jednání k vyhlášení rozsudku.

VI. Posouzení věci krajským soudem

23. Žaloba je důvodná.
24. Právní úprava posuzování invalidity a podmínek nároku na invalidní důchod je obsažena v ustanovení § 39 zákona o důchodovém pojištění, které ve znění platném a účinném po 31. 12. 2009 upravuje tři stupně invalidity. Jestliže pracovní schopnost pojištěnce poklesla nejméně o 35 %, avšak nejvíce o 49 %, jedná se o invaliditu prvního

stupně. Pokud se jedná o pokles pracovní schopnosti nejméně o 50 %, avšak nejvíce o 69 %, jedná se o invaliditu druhého stupně, a konečně v případě poklesu nejméně o 70 % se jedná o invaliditu třetího stupně. Při určování poklesu pracovní schopnosti se mj. bere v úvahu, zda jde o zdravotní postižení trvale ovlivňující pracovní schopnost, zda se jedná o tzv. stabilizovaný zdravotní stav a zda a jak je pojištěnec na své zdravotní postižení adaptován. Podle ustanovení § 39 odst. 6 zákona o důchodovém pojištění platí, že za stabilizovaný zdravotní stav [odstavec 4 písm. b)] se považuje takový zdravotní stav, který se ustálil na úrovni, která umožňuje pojištěnci vykonávat výdělečnou činnost bez zhoršení zdravotního stavu vlivem takové činnosti; udržení stabilizace zdravotního stavu může být přitom podmíněno dodržováním určité léčby nebo pracovních omezení.

25. Správní rozhodnutí o nároku na invalidní důchod je závislé především na odborném lékařském posouzení. Podle platné právní úpravy platí, že zdravotní stav a pracovní schopnost občanů pro účely přezkumného řízení soudního ve věcech důchodového pojištění a pro účely odvolacího řízení správního (tzn. námitkového řízení) posuzuje ministerstvo práce a sociálních věcí, pokud napadené rozhodnutí bylo vydáno na základě posudku Institutu posuzování zdravotního stavu (dříve okresní správy sociálního zabezpečení); za tím účelem zřizuje jako své orgány posudkové komise. Při přezkumu takového rozhodnutí neposuzuje soud věcnou správnost posudku, neboť k tomu nemá potřebné odborné znalosti. Posudek posudkové komise MPSV soud hodnotí jako každý jiný důkaz podle zásad upravených v § 77 odst. 2 s. ř. s., avšak s ohledem na mimořádný význam v tomto řízení bývá tento posudek důkazem rozhodujícím v případech, kdy z hlediska své celistvosti a přesvědčivosti nevzbuzuje žádných pochyb, a nejsou-li tu ani žádné jiné skutečnosti nebo důkazy, kterými by správnost posudku mohla být zpochybněna (viz k tomu např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 15. 5. 2013, č. j. 6 Ads 11/2013-20, přístupný na www.nssoud.cz). Požadavek úplnosti a přesvědčivosti kladený na tyto posudky spočívá pak v tom, aby se komise vypořádala se všemi rozhodujícími skutečnostmi, především s těmi, které posuzovaný namítá, a aby své posudkové závěry náležitě odůvodnila.
26. Jelikož žalovaná rozhoduje o nároku na invalidní důchod, příp. o změně tohoto nároku či jeho odnětí ve dvouinstančním řízení, jsou zejména na její rozhodnutí v námitkovém řízení kladeny nároky na jasnost, srozumitelnost a úplnost odůvodnění (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 7. 9. 2011, č. j. 6 Ads 99/2011-43, přístupný na www.nssoud.cz). Dle rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 6. 8. 2008, č. j. 3 Ads 45/2008 – 46 totiž v případě, že se jedná o odnímání pobírané dávky důchodového pojištění podmíněné dlouhodobě nepříznivým zdravotním stavem nebo obdobně také přiznání nižšího stupně invalidity, je posudková komise MPSV ČR povinna přesvědčivě odůvodnit, v čem spočívá zlepšení nebo stabilizace zdravotního stavu pojištěnce při porovnání s obdobím, kdy odnímaná dávka byla přiznána, případně zda odnímaná dávka nebyla přiznána na základě posudkového omylu.
27. Náležitosti posudku upravuje s účinností od 1. 1. 2010 v ustanovení § 7 vyhláška č. 359/2009 Sb. Posudek o invaliditě musí obsahovat mimo formálních náležitostí rovněž účel posouzení a datum posouzení zdravotního stavu a pracovní schopnosti pojištěnce, výčet rozhodujících podkladů o zdravotním stavu pojištěnce, z nichž orgán sociálního zabezpečení vycházel při posouzení zdravotního stavu a pracovní schopnosti

pojištěnce, skutková zjištění, ke kterým orgán sociálního zabezpečení dospěl při posuzování zdravotního stavu a pracovní schopnosti pojištěnce, výsledek posouzení zdravotního stavu a míry poklesu pracovní schopnosti se stanovením, zda se jedná o dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav, stanovení míry poklesu pracovní schopnosti, stupně invalidity, dne vzniku invalidity, dne změny stupně invalidity nebo dne zániku invalidity, schopnosti využití zachované pracovní schopnosti podle § 5 u pojištěnce, jehož míra poklesu pracovní schopnosti činí nejméně 35 % a nejvíce 69 %, a zda je pojištěnec v případě poklesu pracovní schopnosti nejméně o 70 % schopen výdělečné činnosti za zcela mimořádných podmínek. Obligatorní náležitostí posudku je rovněž odůvodnění výsledku posouzení zdravotního stavu a míry poklesu pracovní schopnosti. Jde-li přitom alespoň o invaliditu I. či II. stupně (tedy pokles pracovní schopnosti v rozmezí nejméně o 35 %, avšak nejvíce o 69 %), musí posudek obsahovat rovněž tzv. pracovní rekomandaci, tedy doporučení stran vhodného druhu práce, kterou je pojištěnec schopen při svém zdravotním postižení vykonávat (srov. k tomu rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 19. 6. 2012, č. j. 4 Ads 19/2012-18, přístupný na www.nssoud.cz).

28. Krajský soud vyhodnotil zjištěný skutkový stav ve světle uplatněných žalobních námitek a dospěl k následujícím závěrům. Posudek PK MPSV ze dne 20. 11. 2024 považuje krajský soud za úplný z hlediska relevantních podkladů (je založen na dostupných lékařských zprávách obsažených v posudkovém spisu, v námitkovém řízení i v soudním řízení, a to včetně psychologického vyšetření žalobkyně provedené klinickou psycholožkou PhDr. Š. H. ze dne 23. 7. 2024. Členem komise byl odborný psychiatr. Žalobkyně pak byla při jednání komise přítomna i vyšetřena. Závěry tohoto vyšetření potvrzují obavný charakter psychiky žalobkyně, jakož i depresivní ladění. Aktuální psychický stav omezuje její profesní a sociální fungování, přičemž terapeutická ovlivnitelnost je pouze částečná. Oproti předcházejícím posudkům lékařů Institutu tedy bylo provedeno vyšetření jejího zdravotního stavu posudkovým lékařem.
29. Z hlediska přesvědčivosti předloženého posudku PK MPSV krajský soud uvádí, že posudek se jednotlivě a ve vzájemné souvislosti zabývá jak rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu (rekurentní depresivní poruchou), přičemž dává přiměřený důraz na ostatní choroby převážně interní povahy (autoimunitní thyreoiditida, chronická gastritida, hyperlipidemie atd). Posudkové hodnocení obrazu dochované pracovní schopnosti žalobkyně je provedeno podle stejného ustanovení přílohy k vyhlášce o posuzování invalidity, jako v případě posudků Institutu ze dne 7. 2. 2024 a 21. 5. 2024, ovšem s tím rozdílem, že PK MPSV s ohledem na ostatní zmiňovaná zdravotní postižení a snížení schopnosti využívat dosažené vzdělání, zkušenosti a znalosti i k věku žalobkyně hodnotila míru poklesu pracovní schopnosti výše než posudky vypracované ve správním řízení.
30. Krajský soud toto posudkové hodnocení považuje za srozumitelné a přezkoumatelné, přičemž odpovídá dřívějším posouzením zdravotního stavu žalobkyně z doby přiznání invalidního důchodu pro invaliditu I. stupně a kontroly v červenci 2022. PK MPSV nepředpokládá zároveň zlepšení zdravotního stavu, což podporuje zcela závěr o kontinuálním trvání invalidity žalobkyně, která vznikla ode dne 18. 2. 2021. Z uvedených důvodů považuje krajský soud předložený posudek PK MPSV za stěžejní důkaz v otázce invalidity žalobkyně k datu vydání napadeného rozhodnutí.

31. Skutkový stav nebyl tedy ve správním řízení před žalovanou zjištěn řádně a správně, neboť žalobkyně byla nejen k datu vydání napadeného rozhodnutí, ale kontinuálně ode dne 18. 2. 2021 invalidní v prvním stupni invalidity.

VII. Závěr a náhrada nákladů řízení

32. Vzhledem k tomu, že napadené rozhodnutí spočívalo na chybném zjištění otázky invalidity žalobkyně, krajský soud tedy zrušil napadené rozhodnutí a vrátil věc žalované k dalšímu řízení [§ 76 odst. 1 písm. b) s.ř.s.], jak je ve výroku I. tohoto rozsudku uvedeno.
33. Pro další řízení je žalovaná povinna vycházet z následujícího právního názoru soudu, jakož i z výsledků dokazování provedeného v otázce invalidity v soudním řízení (§ 78 odst. 5 s.ř.s.). V soudním řízení bylo prokázáno, že invalidita žalobkyně v I. stupni trvala kontinuálně. Žalovaná je tudíž povinna zrušit své prvostupňové rozhodnutí o odnětí invalidního důchodu a zastavit toto řízení, jakož i obnovit výplatu invalidního důchodu. Dále je povinna rozhodnout o doplatku invalidního důchodu za dobu, po kterou jej žalobkyně nepobírala, ačkoliv byla invalidní v I. stupni invalidity.
34. O náhradě nákladů řízení krajský soud rozhodl tak, že úspěšné žalobkyni nepřiznal žádné náklady řízení, neboť o jejich přiznání nežádala a žádné podstatné náklady jí v řízení nevznikly. Žalovaná nebyla v řízení úspěšná a právo na náhradu nákladů řízení jí nepřísluší ex lege (§ 60 odst. 2 s.ř.s.).

P o u ě n í: Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Brně dne 17. prosince 2024

JUDr. Lukáš Hlouch, Ph.D. v. r.
samosoudce